

ECLESIOLOGIA PAULINA: SOM EL COS DE CRIST

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Sant Pau avui ens diu que «el Crist és com el cos humà... tots els seus membres formen un sol cos»: la mà, el peu, l'orella, l'ull... tots són ben diferents i ben necessaris: «Ningú no pot dir a l'altre: No em fas cap falta». I Pau afirma encara més solemnement: «Vosaltres sou el cos de Crist».

L'Església certament és com el cos humà i ho és constitutivament. Des dels orígens Déu ens involucrà tots amb la pregunta: «On és el teu germà?» i això avui ens ho diu, molt especialment a nosaltres que tants immigrants vénen a eixamplar la nostra societat.

I dir que la comunitat cristiana, pel baptisme, entra a formar part del cos de Crist no és un recurs literari, és una afirmació fonamental. Som diferents els uns dels altres però cridats a viure junts; més encara, som cridats a viure els uns per als altres. Pau ens recorda els diferents carismes, sí, però encara més les nostres responsabilitats. Formar un sol cos demana que «tots els membres tinguem la mateixa sol·licitud els uns pels altres» i això cal que ho visquem amb passió.

La reflexió eclesiològica de Pau està fonamentada en la unitat i la diversitat. I això cal valorar-ho quan estem junts en la celebració de l'Eucaristia i escoltem la Paraula de Déu. Així fou com Jesús descobrí i començà la seva missió: a la Sinagoga, enmig de la seva gent, escoltant i llegint l'Escriptura i al cor de l'AVUI que estava vivint.

No ho oblidem: En el cos tots els membres tenim la mateixa dignitat, però si algú té preferència a la comunitat ha de ser el desvalgut i el pobre.

La nostra teologia, el nostre temps i la cultura de l'encontre ens inviten a determinar, amb tota serietat, allò que avui i sempre és essencial. És necessària la pluralitat dels membres del cos que formem, però hem d'estar ben articulats. I el més important serà que la comunitat creient es vegi sempre enriquida per les manifestacions de l'Esperit.